



Klimat- och näringslivsdepartementet

Remiss om Regelförenkling för viss avfallsbehandling

Er beteckning: KN2024/02491

Sammanfattning

Länsstyrelsen tillstyrker ändringen.

Länsstyrelsen anser, i syfte att uppnå en effektiv och bra hanteringen inom verksamheterna, att det finns skäl att se över föreslagna mängdbegränsningar.

Förslaget till regelförenkling

Verksamheter som konverterar smittförande avfall föreslås bli anmälningspliktiga. Tidigare har denna möjlighet enbart funnits för sjukhus.

Återvinning av mindre mängder (<500 ton) farligt avfall inom den miljöfarliga verksamhet, alltså där de har uppkommit, föreslås vara anmälningspliktig i stället för tillståndspliktig.

Det anges att utgångspunkten för att ställa krav på tillstånd eller anmälan är de effekter som verksamheten har på omgivningen (prop.1997/98:45, del 1 s 336). Om effekterna inte bedöms vara så stora att de motiverar tillstånd, bör avfallsbehandling i stället omfattas av anmälningsplikt.

Bestämmelsen föreslås gälla från den 1 januari 2026.

Länsstyrelsens synpunkter

4.1 Smittförande avfall

En utökad anmälningsplikt föreslås för konvertering av smittförande avfall. Koden är formulerad utan undre mängdangivelse. Flera av de berörda verksamheterna är ofta i sig även anmälningspliktiga utifrån 38 § i förordningen (1989:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. De omfattas också av föreskrifter utfärdade av Socialstyrelsen. De verksamheter som föreslås få möjlighet att konvertera smittförande avfall omfattas alltså av andra bestämmelser.

Länsstyrelsen ser att det kan finnas skäl att undanta de småskaliga verksamheterna som enbart behandlar mindre mängder eget uppkommit avfall. Ett sådant undantag bedöms rimligt och proportionerligt i förhållande till verksamhetens komplexitet och risk för påverkan.

4.2 Återvinning av farligt avfall i egen verksamhet

Gränsen för anmälningsplikt (29 §) är att mängden avfall som behandlas får högst vara 500 ton per kalenderår. Det är den gräns som tillämpades tidigare i liknande reglering. Den innefattar inte kemiska behandling. Behandlingen ska leda till materialåtervinning.

Under rubriken *Andra verksamheter med återvinning och bortskaffande*, finns A (71 §) respektive B-kod (72 §) för att behandla farligt avfall mer än 2 500 ton respektive högst 2 500 ton per kalenderår.

En skillnad i lydelsen av dessa bestämmelser är att man i den 72 § valt att skriva att den gäller *yrkesmässig behandling*, denna förutsättning skrivs inte i 71 §. Länsstyrelsen önskar att denna skillnad förklaras med utgångspunkt i hur ni anser att de ska tillämpas.

Det behöver också förtydligas hur bestämmelsen bör tillämpas om återvinningen av avfallet sker som en integrerad del av produktionen och det helt eller till en del handlar om ett slutet system.

Länsstyrelsen anser generellt att det är bra om företagen kan behandla sitt uppkomna farliga avfall själva och få en betydligt mindre restmängd att skicka i väg för slutligt omhändertagande.

Länsstyrelsen har i tillsynen för vissa verksamheter erfarit att mängden 2 500 ton/år upplevs som begränsande för industrin. Överstigs den innebär det att verksamheten i sig blir en A-verksamhet, som medför krav på en ny tillståndsprövning. Länsstyrelsen menar att detta krav kan medför att behandlingen begränsas inom en industri. Genomförs en bra behandling av det farliga avfallet ser Länsstyrelsen att en högre mängd bör kunna få hanteras utan att äventyra kravet i artikel 13 i avfallsdirektivet. Länsstyrelsen föreslår därför att denna mängdbegränsning kan ses över.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av chef för Natur- och miljöavdelningen Martin Unell med miljöskyddshandläggare Lotta Bohman som föredragande.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.